

İsmail OK

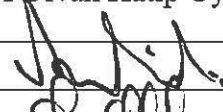
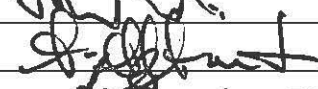
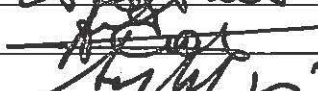
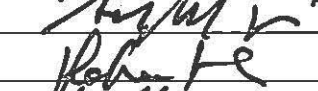
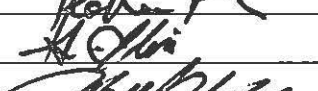
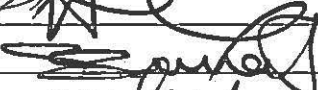
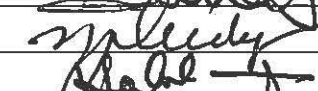
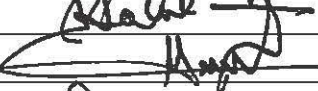
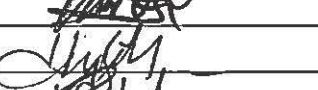
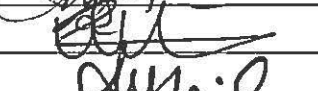
Balıkesir Milletvekili
TBMM Divan Katip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Son zamanlarda en çok trafikte karşımıza çıkan toplumsal şiddetin nedenlerinin araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.

9.07/2019

İsmail OK
Balıkesir Milletvekili
TBMM Divan Katip Üyesi

Ya Naci Çiçek	Erzurum	
Ayhan Altıntaş	Ankara	
Ahmet Cemal EROZAN	Bursa	
Aydemir İsmail Seyran	Kütahya	
Ali Fakir SİDAR	Mardin	
Ahmet ÇELİK	İSTANBUL	
Hasan Sabancı	Antalya	
Ayhan Gül	Ağrı	
Senol Suvit	Samsun	
Hayrettin Nuhoplu	İstanbul	
İbrahim Halil ÖZAL	Ankara	
Mehmet Metanet Cülhasoğlu	Adana	
Yasin ÖZTÜRK	Denizli	
İsmail KUNCUK	ADANA	
Ümit DİKBAYIR	SAKARYA	
Ümit BEYAZ	İSTANBUL	
Ümit ÖZDAĞ	İSTANBUL	
Aylin Cesur	İsparta	
İsmail Hüseyin Fikri	Gaziantep	

E.00000501897

GENEL GEREKÇE

Şiddet olgusu, günümüzde en çok ilgi gösterilen konulardan biri haline gelmiştir. Şiddetin çeşitli sınıflamaları yapılmaktadır. Şiddet, zamana ve topluma göre değişen bir kavramdır. Şiddetin temelinde yer alan saldırganlık dürtüsü bireyin toplumsallaşma süreci içinde öğrenilebilmektedir. Kitle iletişim araçları da bu öğrenmeye hızlandırıcı etki yapmaktadır. Sağlıklı bir toplum hiçbir şiddet olayının yaşanmadığı, çatışmaların olmadığı bir toplum olmaktan çok, ortaya çıkan sorunların çözülebilmesi alışkanlığının yerleşmiş olması ile ortaya çıkar.

Modern devlet, en çok kabul gören tanımına göre, meşru şiddet enstrümanlarını tekelinde bulunduran kurumdur. Şiddet eylemlerinin devlet tarafından önlenememesi veya iktidarın 'meşru' şiddet enstrümanlarına sıkça başvurarak halkına şiddet uygulaması iktidarın aşınmasının bir belirtisidir. Bu nedenle şiddet iktidarın zayıflamaya ve meşruiyetini yitirmeye başladığı dönemlerde daha fazla gündeme gelir.

Toplumsal şiddeti anlama ve önleme konusunda önemli bir kafa karışıklığı yaşayan Türkiye'nin bu konuda çok boyutlu ve katılımcı bir vizyona ihtiyacı vardır. Kültürel şiddet toplumun yapısını bozabilecek ciddi bir tehdit olarak görülmeli ve bunun yerine uzlaşılı kültürünü yerleştirmek için kendi kültürel kaynaklarımıza da referansla uzun soluklu projeler geliştirilmelidir. Yapısal şiddeti de önlemek için, iktisadî kalkınmanın marjinde kalan kesimlere iktisadî, siyasî ve sosyal olarak güvende olduklarını hissettirecek yapısal önlemler alınmalıdır. Aksi halde toplumun tüm kesimlerinin şiddet ve güvensizlik ortamından etkileneceğini görmek durumundayız.

Son dönemlerde en çok karşımıza çıkan şiddet türlerinde biride trafikte yol kavgalarında karşımıza çıkmaktadır. Her yıl otomobille yol verdin ya da vermedin, kırmızı ışıktaki niye durdun ya da niye yavaşladın diye çıkan kavgalarda yaklaşık 100 kişi pompalı tüfekte, bıçakla ya da levye ile öldürülmektedir. Yaralananların sayısı da bilinmemektedir. Bu bile aslında demokrasinin, hukuk devletinin, can güvenliği hakkımızın neresinde olduğunu göstermektedir.

Demokrasi ve şiddet; hukuk ve şiddet yan yana olmaz. Çünkü şiddet egemense hakkın çoğulu anlamına gelen hukuk elbette ki egemen olamaz. Kaba kuvvetin geçerli olduğu bir yerde 'benim hakkım bu' cümlesinin hiçbir geçerliliği yoktur.

Bu nedenle Anayasanın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca son zamanlarda en çok trafikte karşımıza çıkan "toplumsal şiddetin" sorunların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.